Продовження таблиці 1.

1	2	3
Зовнішнє середовище	Інформація щодо забезпечення безпеки в розрізі бізнес-зон, інформація про чисті активи та чисті пасиви підприємства з похідного гіпотетичного балансу	Інформація щодо забезпечення безпеки про зовнішні фактори, що впливають на неї (економічні, політичні, екологічні, технологічні) та стратегічну позицію на ринку, диференціацію його продуктів, існуючі ланцюжки вартості

* узагальнено за [1]

Інтегруючи інформацію про зовнішнє і внутрішнє середовище, відбувається формування обліково-аналітичного інтегрованого інформаційного середовища для прийняття управлінських рішень щодо забезпечення безпеки підприємств. На основі проведення аналізу облікової інформації з'являється можливість моделювати існуючі взаємозв'язки і прогнозувати результати певних комбінацій впливу факторів внутрішнього і зовнішнього середовища підприємства або бізнес-одиниці з меншими витратами, що позитивно впливає на процес організації безпеки підприємств.

Список використаних джерел:

1. Бруханський Р. Стратегічна обліково-аналітична система аграрних підприємств: вимоги, користувачі, суб'єкти генерування інформації. Інститут бухгалтерського обліку, контроль та аналіз в умовах глобалізації: Міжнародний збірник наукових праць. Випуск 1. 2016. С. 5-14.

УПРАВЛІННЯ СИСТЕМОЮ ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ

Родченко С. С., *ст. викладач, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова*

Українські банки працюють в умовах невизначеності, підвищеної ризикованості, що обумовлюється нестабільним економічним та політичним станом в країні. Тому проблема забезпечення безпеки як банківської системи в цілому, так і окремих банків, є доволі складною і потребує нагального вирішення. Адже від її роботи залежить також стабільність економіки країни, протікання соціальних та політичних процесів, як явища взаємообумовлені та взаємовизначальні.

Саме тому забезпечення належної безпеки кожного окремого банку та налагодження ефективного управління ним є основоположним каменем безпеки усієї країни.

Більшість авторів схиляється до думки, що економічна безпека банку − це стан, при якому організація безпеки спрямована на максимальне запобігання настанню ризиків та загроз з метою забезпечення стійкого функціонування банків, ефективного використання ресурсів [1, с. 304].

Економічна безпека банку складається з ключових підсистем: кредитно-фінансової та інформаційної, до складу яких водить ряд підсистем другого порядку (рис. 1).

Ключові підсистеми першого та другого порядку тісно взаємодіють між собою, а ї вивчення слід здійснювати за функціональними складовими діяльності банку (фінансовою, кадровою, правовою, майновою, інформаційною, корпоративною, силовою тощо), що сприятиме повнішій ідентифікації внутрішніх та зовнішніх загроз, а також розробці ефективних заходів по усуненню та їх нейтралізації.

Зазначене коло питань призначене вирішувати управління економічною діяльністю та безпекою банку. При цьому створюється механізм управління економічною безпекою банку, що має за мету зміцнення системи економічної безпеки банку за всіма ключовими функціональними складовими шляхом вчасного виявлення внутрішні та зовнішні загроз, розробки та застосування попереджувальних та захисних заходів.

Рис. 1. Система економічної безпеки комерційних банків*

*Складено на основі джерела [2, с. 15]

Ефективний механізм управління економічною безпекою банку повинен включати інструменти формування та використання фінансових ресурсів банку, організаційні структури управління діяльністю банку у сфері витрат та прибутків, функціонально-процесний механізм (планування, прогнозування, організацію, мотивування, стимулювання персоналу, контроль), нормативно-правове, інформаційно-методичне, аналітичне та техніко-технологічне забезпечення.

Управління економічною безпекою банку, його фінансовими ресурсами, грошовими потоками є одним з ключових елементів усієї системи сучасного управління, що має особливе, пріоритетне значення для сьогоднішніх умов банківської діяльності. Для цього необхідно, щоб менеджери різних рівнів мали знання з теорії економічної безпеки, її структури, об‘єктів безпеки, основні небезпеки і загрози, кількісні і якісні показники оцінки рівня економічної безпеки, методи аналізу чинників і, що особливо важливо, основні напрями забезпечення безпеки, а також уміли втілювати на практиці теоретичні положення [3, с. 99].

Лише такий механізм управління системою економічної безпеки банків здатен забезпечити зростання вартості банківського капіталу, ефективності діяльності та безпеки за всіма ключовими функціональними складовими.

Список використаних джерел:

1. Прокопенко Н. С., Виклюк М. І. Складові безпеки банківської діяльності. Науковий вісник НЛТУ України, 2014. – Вип. 24.1. – С. 302–308.

2. Дудченко Н. В. Принципові основи оцінювання системи економічної безпеки банківських установ з урахуванням впливу державного регулювання. Вісник Черкаського університету. Серія «Економічні науки», 2015. – № 12 (345). – С. 13–19.

3. Примостка О. О. Аналіз ефективності діяльності комерційних банків. Фінанси України, 2003. – № 4. – С. 97–102.

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ СТРАТЕГІЇ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ БЕЗПЕКИ БАНКУ

Родченко С. С., *ст. викладач,* ***Кандахаров Собір,*** *магістр, Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова*

Банківські установи працюють в умовах невизначеності та постійного ризику через політичну нестабільність країни, напруженість соціально-економічної ситуації, недосконаліть законодавчої бази, криміногенність, корупцію тощо. Для подолання такої ситуації та підвищення ефективності діяльності банків доцільно розробляти та активно застосовувати стратегії забезпечення їх фінансової безпеки.

Стратегія забезпечення фінансової безпеки банків – це комплекс заходів з досягнення максимально можливої платоспроможності та стійкості комерційного банку, ліквідності його балансу, ефективної структури капіталу й найбільш прибуткових напрямів його вкладень, що досягається шляхом чіткого стратегічного і тактичного планування, вжиття заходів з метою запобігання загрозам фінансового характеру. Метою стратегії є збільшення прибутковості, оборотності капіталу, розширення позицій на ринку банківських послуг [1, с. 45].

Стратегія як набір правил для прийняття рішень, якими організація керується у своїй діяльності розглядається у праці І. Асоффа [2]. Автор виокремлює чотири групи таких правил: